

עיריית קריית אונו

לשכת מנכ"ל העירייה

פרוטוקול ישיבת מועצה

שלא מן המניין מס' 56/17

מיום רביעי, כ"ז בסיוון תשע"ז, 21.6.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

השתתפו ה"ה:

גל ישראל	- ראש העירייה
כהן נפתלי	- חבר המועצה
בומגרטן אלונה	- חברת המועצה
יעקובי ירון	- חבר המועצה
מיכלס גיל	- חבר המועצה
קניסטר כוכבה	- חבר המועצה
דאלי משה	- חבר המועצה
דבורה שי	- חבר המועצה
ארבל ליאת	- חברת המועצה
ציזר איציק	- חבר המועצה
יהודה מעיין	- חבר המועצה
אתי כהן	- חברת המועצה
איילת דן	- חברת המועצה

לא השתתפו ה"ה:

מלכה רון	- חבר המועצה
כחלון עמי	- חבר המועצה

מוזמנים קבועים:

גדי לייכטר	- מנכ"ל העירייה
טירנה ססי	- גזברית העירייה
עו"ד שלי קרייצר	- מחלקה משפטית
שימי זהבי	- מבקר העירייה
אנדה בר	- מהנדסת העיר
ניר טאקו	- עוזר ראש העיר

מוזמנים נוספים:

יעקב זיצר	- רו"ח
שלמה בן עמרה	
דני שוויץ	

על סדר היום:

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018.
2. אישור אימוץ תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) תיקון מס' 3 התשע"ז 2017 על החייבים בגין מגורים בלבד.

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018.

מר ישראל גל: ערב טוב. אני פותח את ישיבת מועצת העיר שלא מן

המניין בנושא צו הארנונה. בראשית הדברים, אנחנו נאשר את הצו בהסתייגות של ועדת הכספים. לאחר מכן, גיל מיכלס רוצה להעלות הסתייגות שלו נוספת. אני מבקש משלמה בן עמרה להציג את הצו. מי, את?

גב' טירנה ססי: אני אציג.

מר ישראל גל: לפני האישור, יש לי התחייבות לליאת. הוא עוד שומר על האינטרסים שלך.

גב' ארבבל ליאת: מישהו צריך.

מר ישראל גל: הבאת את הסנגור מוועדת הכספים אני רואה.

גב' ארבבל ליאת: נכון. בבקשה.

מר ישראל גל: כן, טירנה.

גב' ארבבל ליאת: אמרת לפני הדיון יש לך מה להגיד.

מר ישראל גל: לא לפני הדיון, לפני ההקראה.

גב' ארבבל ליאת: לפני ההצבעה? בסדר.

גב' טירנה ססי: צו הארנונה לשנת 2018, זה העיתוי לאשר אותו. המקדם האוטומטי שהוא בעצם מקודם גם ללא האישור כאן, זה 2.18%, שזה הטייס האוטומטי. מעבר לכך, אנחנו כמו בשנים קודמות, מבקשים בקשה חריגה לסיווגים, שאני תיכף אזכיר אותם. באותו פורמט אין שינוי ביחס לשנים קודמות, שזה לא אושר לנו. גני ילדים, צהרונים – 2.18%. סיווג 212, גני ילדים, צהרונים ופעוטונים – זה סיווג חדש עם 154.92. סיווג של מכוני כושר, ספורט ומתקני שעשועים של 210 – הוספנו עוד מדרגה אחת מעל 2,500 מ"ר לכל מ"ר, זה 57.19 ₪. וסיווג של קרקע תפוסה, ומתקני כושר, ספורט ומתקני שעשועים – 10.40 ₪, סיווג חדש. אלה הבקשות החריגות.

מר ישראל גל: והעסקים. כל אזורי התעסוקה.

מר איציק ציזר: שעוד לא אושרו? ספורט לא אושר?

גב' טירנה ססי: לא, לא אושר.

מר ישראל גל: לא אושר. אני רוצה להסביר. אישרנו את זה בשינוי סיווג, שינוי סיווג לא אושר. אנחנו עושים מטלה חדשה, זה הדרך לעשות את זה. זה אותם תעריפים שהיו שנה שעברה, רק אנחנו עושים-

מר איציק ציזר: הם עוד לא קיבלו את התעריפים האלה?

מר ישראל גל: הם לא אישרו לנו במצב הקודם.

גב' טירנה ססי: לא, הם לא קיבלו.

מר איציק ציזר: זאת אומרת, שהקאנטרי... לא אלו, הרגילים?

מר ישראל גל: כן, המלאים, הגבוהים.

מר איציק ציזר: רק אחרי שיאשרו...?

מר ישראל גל: כן. ועכשיו זאת הדרך הנכונה לעשות את זה בהטלה חדשה, כאילו זה דבר חדש לגמרי. גם אנחנו מקווים שלא...

גב' טירנה ססי: לא לגבי הספורט, לגבי המשרדים. הטלה ראשונה. מה זה אומר הטלה ראשונה? יש לנו שטחים חדשים כאן, שמעולם לא חייבנו שם בארנונה. ולכן, יש לנו את האפשרות והסמכות של מועצת העיר, לאשר את הסיווגים החדשים בהטלה ראשונה, ללא צורך באישור משרד הפנים. אנחנו מדברים על סיווג 208, נכסים שמשמשים כמשרד, למעט משרדים שמשמשים למסחר, וכאן מצוינים הגושים והחלקות. ואנחנו מדברים על אזור תעסוקה.

מר ישראל גל: כל אזורי התעסוקה.

גב' טירנה ססי: פסגת אוננו, שער הקריה, מתחם בר אילון, צומת סביון.

מר ישראל גל: שלא בנויים עדיין.

גב' טירנה ססי: שלא בנויים עדיין.

מר ישראל גל: זה גם היה שנה שעברה.

מר איציק ציזר: ... אני לא מצאתי.

בדברי ההסבר שלי.	<u>גב' טירנה ססי:</u>
לא, את האזורים שעכשיו אמרת.	<u>מר איציק ציזר:</u>
לא כתוב השמות, כתוב גושים וחלקות.	<u>מר ישראל גל:</u>
זו אחת השאלות שלי.	<u>מר איציק ציזר:</u>
אני ידעתי, הכנתי, במקרה.	<u>גב' טירנה ססי:</u>
היא יודעת בעל פה.	<u>מר גדי לייבטר:</u>
זה לא כתוב, אני לא שיכור.	<u>מר איציק ציזר:</u>
וכמובן הסיווג של מפעלי היי טק.	<u>גב' טירנה ססי:</u>
... את המספרים.	<u>מר יעקובי ירון:</u>
אתה יודע מה זה?	<u>מר איציק ציזר:</u>
בסדר, אז היא אומרת לך, ציזר.	<u>מר ישראל גל:</u>
יש לך נייר עזר, מתוכו אני מספרת לך.	<u>גב' טירנה ססי:</u>
אז איפה? לנו יש את זה?	<u>מר איציק ציזר:</u>

- גב' טירנה ססי:** כן, יש לי את זה.
- מר גדי לייכטר:** לא לך, לה.
- מר איציק ציזר:** אה, לא לי. אם ככה, תקריאי עוד פעם.
- מר ישראל גל:** תקריאי את האזורים.
- גב' טירנה ססי:** אזור התעסוקה פסגת אוננו, גוש 6370. אזור התעשייה שער הקריה 6490, אזור תעסוקה מתחם בר אילן 6178, אזור תעסוקה צנומת סביון 6487-6486, ושכונת האיכליפטוסים 6489.
- מר איציק ציזר:** זה 208 כל מה שהקראת?
- גב' טירנה ססי:** זה 208.
- מר איציק ציזר:** גם 410 בפנים?
- גב' טירנה ססי:** ו-410 שזה הייטק, מפעלי הייטק.
- מר איציק ציזר:** הייטק באותם מקומות?
- גב' טירנה ססי:** באותם מקומות. כן.
- מר ישראל גל:** הייטק יהיה לו תעריף אחר.
- גב' טירנה ססי:** בנוסף לכך יש בקשה, וזה נמצא בפרוטוקול ישיבת ועדת

כספים.

מר ישראל גל: רגע, זה בסדר. קודם כל את זה אני אוסיף. שאלות עד

כאן?

גב' טירנה ססי: אתה רוצה להוסיף? אוקיי, בסדר גמור.

מר יהודה מעיין: יחסית להרצליה ותל אביב, באיזה לבל אנחנו?

מר ישראל גל: תל אביב זה הכי יקר בארץ. אנחנו היום כמו תל אביב...

ולכן אנחנו מנסים, בכל דרך שהיא, להוריד את התעריפים, כדי שנהיה אתגריים. אנחנו נהיה קצת יותר גבוהים מאור יהודה, אבל אנחנו עדיין שווים יותר. וטיפה יותר גבוהים מפתח תקווה באיזה 10 ש. אבל אנחנו מתיישרים עם תעריפי הארנונה באזור.

מר איציק ציזר: יוצא אבל מצב, שכל מי שעכשיו ייכנס לאחד מהאזורים

שאמרת לפי סעיף 208, משלם הרבה-הרבה פחות, מכל חנות אחרת שנמצאת היום בעיר.

מר ישראל גל: לא, לא, חנויות לא. חנויות שלא תתבלבל. חנויות לא חל

עליהן. חנויות נשאר מלא. משרדים. אתה צודק, יש לנו את 2 מגדלי המשרדים של הקניון, שלהזכירכם, סגור את ההקלטה-

*** ההקלטה הופסקה לבקשת ראש העיר ***

מר איציק ציזר: פסגת אונו, סתם דוגמא, בטניס שבונים, התפתחו 2

חנויות. סתם דוגמא אני נותן לך. היא אומרת לי 208.

מר ישראל גל: לא, לא. משרדים.

- מר איציק ציזר:** אני מתחיל עם חנויות קודם.
- מר ישראל גל:** חנויות ישלמו אותו מחיר בכל העיר.
- מר איציק ציזר:** אבל זה לפי אזורים.
- מר ישראל גל:** לא, רק למשרדים.
- מר מיכלס גיל:** אבל זה משרד כתוב כאן.
- ???:** ההגדרה... למעט משרד.
- גב' טירנה ססי:** זה רק משרדים.
- מר איציק ציזר:** אז אני שואל, נתחיל רגע, חנות מחר בטניס, כמה היא משלמת? לפי איזה סעיף?
- גב' טירנה ססי:** חנות אותו דבר.
- מר איציק ציזר:** כמו 208?
- מר ישראל גל:** לא. חנות זה מסחר.
- מר איציק ציזר:** אז אני שואל, לפי איזה סעיף?
- מר ישראל גל:** 201.

גב' טירנה ססי: 208 זה רק משרדים.

מר איציק ציזר: חנויות?

גב' טירנה ססי: חנויות לא נכנסות לכאן.

מר איציק ציזר: חנויות ישלמו רגיל, יפה. עכשיו משרד שנמצא היום בלוי
אשכול, אוקיי? יש תיווך אחד גדול, משלם ככה וככה. אתם רוצים להגיד לי שהוא
ישלם פי 1.5 או פי 2 כמעט ממקום אחר? למה?

מר ישראל גל: כמה משרדים כאלה יש שיעברו למקומות מסודרים?

מר איציק ציזר: כמה שיש.

מר ישראל גל: איך אני אביא עסקים? אני רוצה להביא עשרות אלפי
מטרים.

מר איציק ציזר: אין לי בעיה. זה בדיוק מה שאני רוצה לכוון. שעד ל-100
מ"ר, 200 מ"ר, מה שתחליט, אוקיי? יהיה מחיר שווה. וגדולים, שאת הרוצה באמת
להביא אותם, שיבואו עם נפח.

מר ישראל גל: אני רוצה להשוות את עצמי לאזור, אני רוצה להיות
אטרקטיבי, אני רוצה שיבואו לפה עסקים.

מר איציק ציזר: אין לי בעיה, אין לי בעיה שאתה...

מר ישראל גל: דרך אגב, יותר גרוע מזה. אני אגיד לך יותר מזה. אם יש עסקים בבתיים והם מפריעים לבתים, אני מעדיף שילכו לאזור תעסוקה מורשה ומסודר, שיישבו שם.

מר איציק ציזר: למה? אבל הם לא משלמים, מה אכפת לך.

מר ישראל גל: ואם הם לא, שישלמו. ואם נוח להם, אז הם חוסכים שכר דירה ובעלויות.

מר איציק ציזר: אתה לא אוכף את זה, אז מה זה אכפת לך?

מר ישראל גל: זהה הכל, טוב. על 1,000 מ"ר משרדים כאלה שמסתובבים בכל העיר ומבטלים צווי ארנונה של עסקים... טוב, הייתה עוד הערה בוועדת הכספים, ... סעיף 209, ביקשו להרחיב את זה, לא רק למכללה אקדמית. אלא גם לכל המכללות שעוסקות בנושאי דת ולימודי דת, ומכללות אחרות ובתי ספר מקצועיים אחרים. אוקיי?

מר יהודה מעיין: תגיד לי, ישראל, ה-2.18% העלאה במיסים, אני מסתכל ב-3-4 שנים האחרונות, עלה פה קרית אוננו באיזה 5% בערך.

מר ישראל גל: אנחנו לצערנו, אני גם על זה רוצה להביע את מורת רוחי. אתה צודק. אני חושב שמדינת ישראל, ואני חושב שכל החברים פה חושבים אותו הדבר, מתנהגת בצורה נבזית, שהיא לא נותנת שיקול דעת לרשויות המקומיות לבוא ולהחליט.

מר יהודה מעיין: פנינו?

מר ישראל גל: בוא אני אגלה לך סוד, פנו יותר חזקים מאיתנו. פנו בעבר אפילו תל אביב ורמת גן שהם... והרצליה.

מר שי דבורה: אנחנו פנינו.

מר ישראל גל: אנחנו פנינו גם בעבר, והיתה היסטוריה גם. אני חייב להגיד לך דבר אחד, זה מעשה לדעתי חמור מאוד. אני חושב שהנושא הזה של חוק ההסדרים, הרי זה נקבע בחוק ההסדרים כמה יעלו את זה הרשויות אוטומאטית, וככה זה צריך לעלות. אין דבר כזה, לא נותנים לא שיקול דעת לא למעלה למי שרוצה לקחת את הכסף, ולא נותנים לנו שיקול דעת, לא למעלה למי שרוצה לקחת את הכסף, ולא נותנים לנו לא שיקול דעת למטה, שום דבר. הם מכתיבים לנו. זאת אומרת, כאן ההצעה היא הצעה שתשחק איתם. דרך אגב, כל מה שרשמנו כאן השינויים, ההורדות, ההפחתות וכל הדברים האלה, גם את זה אנחנו צריכים את האישור שלהם, אבל זה יש לנו שיקול דעת. פה הם עוד דנים. פה הם בכלל לא דנים וזה לא עובר. לכן, אני אומר, אנחנו יכולים להביע שלקחו את מורת רוחנו מכך שלקחו את שיקול הדעת, ולאשר את הצו, אין לנו מה לעשות. כן.

גב' איילת דן: אבל למה לא ביקשנו?

מר ישראל גל: אנחנו יכולים לבקש, זה יסורב.

גב' איילת דן: אבל אנחנו לא מנסים.

מר ישראל גל: תקשיבי, אני אגיד לך דבר אחד. אנחנו יכולים להתל בציבור ולהגיד שאנחנו לא לוקחים מינוס 2.18%, אנחנו יכולים להגיד גם מורידים מינוס 4. לא מוסיפים 2.18%.

גב' איילת דן: אבל זה כבר מצטבר כמה שנים.

מר ישראל גל: הרי זו הטלה בציבור. אנחנו יכולים לבחור. דרך אגב, היום עוד לא ידוע לי אם איזו רשות תעשה את זה עוד פעם. רשויות יותר חזקות ניסו לעשות את זה...

מר יהודה מעיין: עשו את זה בראשון פעם.

מר ישראל גל: ולא אישרו להם, ולא אישרו. בראשון לציון, עם כל אזורי המסחר והתעסוקה שלהם, לא אישרו.

מר איציק ציזר: לא אישרו להוריד. אבל מי אמר שלא אישרו לא להעלות?

מר ישראל גל: לא, להוריד ממה שאמרו להעלות, לא אישרו.

מר איציק ציזר: לא, הם ביקשו מינוס 2, זו הייתה ההבטחה של ראש העיר בראשון, להוריד ב-2%, ולא אישרו...

מר ישראל גל: לא אישרו לו להוריד ממה שאישרו להעלות.

מר איציק ציזר: אבל יש הרבה ערים שביקשו לא להעלות.

מר ישראל גל: אין דבר כזה.

גב' אתי כהן: אבל ישראל, למה לא לנסות? בוא תסביר לי למה לא לנסות לבקש בקשה לא להעלות.

- מר ישראל גל:** תראו, הסיכוי שזה יעבור הוא סיכוי קלוש.
- מר שי דבורה:** אני הייתי מצביע שנצביע נגד.
- מר ישראל גל:** זורים מלח בעיני הציבור. בואו נשאל אתכם דבר אחד, בואו נגיד שעכשיו אנחנו נחלי להעלות את זה רק ב-1%, מה יחשוב הציבור? אני שואל אתכם. שאתם אישרתם משהו, שהארנונה שלו תהיה ב-1.5% פחות. בעוד חודשיים-שלוש-ארבע, יראה ששום דבר לא קרה. מה הוא יבוא יגיד? אה, אלה... ישבו פה בשולחן, עשו חראטה ברטה, סיפרו לנו סיפורים שהם לא עושים את הדברים האלה. אנחנו לא יכולים להתנהל בצורה כזאת. אין לנו סמכות.
- גב' טירנה ססי:** זה על פי חוק, חוק ההסדרים.
- מר ישראל גל:** אין לנו סמכות.
- מר איציק ציזר:** אין לנו סמכות למה? לבקש לא להעלות?
- מר ישראל גל:** כן.
- מר שי דבורה:** אז מה ההצבעה הזאת שלנו רלוונטית?
- מר ישראל גל:** לא, ההצבעה זה לשינויים בצו.
- מר יעקב זיצר:** ... סמכות לפעול שלא.פ..
- מר איציק ציזר:** ברור, ברור. אבל יש לי סמכות לבקש ואולי להיות

מסורב. אין בעיה.

מר יעקב זיצר: אבל אתה חייב קודם כל לאשר את הצו.

מר איציק ציזר: כמובן, כמובן.

מר ישראל גל: אתם רוצים להגיש בקשה שזה היה 1% במקום 2.18% נגיד, תאשר את הצו על 2.18%...

מר איציק ציזר: זה אין לך ברירה, זה אתה חייב לאשר על פי חוק.

מר ישראל גל: ונגיש בקשה.

מר איציק ציזר: אני אומר, בוא נפנה למשרד הפנים ונגיש בקשה, שאנחנו מבקשים לא להעלות. ב-3 שנים 5... העלינו.

מר שי דבורה: ישראל, אני יודע שאף אחד לא יסכים איתי פה, וזה טוב מאוד. אולי כוכבה תסכים איתי.

עו"ד אלונה בומגרטן: אבל צריך את הכסף הזה גם לחינוך ל...

מר איציק ציזר: אז את לא רוצה להגיש בקשה.

עו"ד אלונה בומגרטן: ... להתקבל.

מר איציק ציזר: אז שלא יתקבל, מה הבעיה? אני רוצה להילחם על זה,

כן... אז בואי נעלה את זה ב-10%. למה את לא מעלה ב-10%?

עו"ד אלונה בומגרטן: למה אתה כזה קיצוני?

מר איציק ציזר: כי את קיצונית.

עו"ד אלונה בומגרטן: אני אורמת מכריחים אותי.

מר איציק ציזר: אני לא מוכן לקבל כפשוט כל דבר. ב-3 שנים להעלות לתושבים 5.2%, זה הרבה...

עו"ד אלונה בומגרטן: אבל זה לא אנחנו.

מר איציק ציזר: אין בעיה, אני לא מאשים. אני אגיד עוד דבר. פ. בוא נניח שאי אפשר, נגיש בקשות ונסורב. שאלה אחרת יש לי אליך, האם אני יכול לבוא לעיר שלי ולהגיד שהיום אני לוקח 100% על מרפסות, אני יכול לקחת רק 97% על מרפסות? זה מותר לי?

מר ישראל גל: לא.

מר איציק ציזר: למה לא?

מר ישראל גל: כי צריכים לעשות שינוי בצו.

מר איציק ציזר: מאה אחוז, ברור. חצי מהעיריות לא לוקחות בכלל מרפסות או לוקחות 50%. אנחנו החלטנו לפני 50 שנה לקחת 100%. יכול להיות שאם מסרבים לנו על ה-22.18%, נבקש להוזיל את המרפסות ב-10%.

מר ישראל גל: ואז מה יהיה, כאילו מי שאין לו מרפסת בבית? אתה מקפח אותו?

מר איציק ציזר: מה זה מה יהיה? מה יהיה למי שיש משהו אחר בבית? מה יש לאחד של 300 מ"ר... מה הקשר בכלל?

מר ישראל גל: אחד אתה נותן לו הנחה, אחד לא?

מר איציק ציזר: זו שיטה שאני יכול כן להיטיב עם הציבור.

מר ישראל גל: זו לא שיטה... כן, שי.

מר שי דבורה: חברים, אני מתאר לעצמי שלא תסכימו עם מה שאני רוצה להגיד, אבל אין לי בעיה עם זה, בלי לפגוע באף אחד.

מר ישראל גל: אני לא שומע, שי, סליחה.

גב' ארבבל ליאת: קשה לו לדבר. תקשיבו. שאף אחד לא ידבר פה.

מר שי דבורה: אני מניח שלא תסכימו לדברים שאני אומר. אמרתם פה שמאלצים אותנו לאשר את זה. אני רוצה להגיד לכולם פה, אני חושב שכולם צריכים להצביע נגד. ועם כל הכבוד, מי כפה עלינו? מה זה הדברים האלה? יושבים פה אנשים, עם כל הכבוד להם פה, באים ואומרים לנו פה 'זו חובה, זה חוק'. עוד מעט תביאו לנו משטרה וזהו. חבר'ה, שום דבר לא חובה. אם מבקשים את האישור שלנו, אני יוצא מהנחה כזאת שיש לנו שיקול דעת. אם המחוקק היה בא ואומר, אני מדבר עכשיו מבחינה משפטית, יש פה אנשים יותר מלומדים ממני, שהיו אמורים להעיר את ההערה הזאת, כמו אלונה לדוגמא, דווקא אני נותן לה בזה

קרדיט, להגיד - רגע, אם אתה רוצה את האישור של מועצת העיר, אבל אתה אומר שזה חובה, אז למה צריך מועצת העיר?

מר ישראל גל: אני יכול לענות?

מר ישראל גל: קודם כל, אני חייב להגיד לך דבר אחד. הארנונה תמשיך להיגבות כמו בחוק, גם אם אתה לא מאשר את הצו. זה אחד, כי זה החוק אומר כך. הדבר היחידי שאם אנחנו נתנגד ולא נאשר את הצו שיקרה, זה שכל ההפחתות שדיברנו עליהן פה, לא ידונו בהן. כי יגידו – אין בכלל אישור. אתם תמשיכו לגבות, זו ההנחיה שתצא על ידי הממונה, על בסיס הצו בהוראות החדשות. כל השינויים שביקשתם, לא דנים כי לא אישרתם.

מר איציק ציזר: אבל שנתיים שאישרנו גם לא דנים.

מר ישראל גל: לא, היה משהו שקיבלו.

מר איציק ציזר: לא מאשרים לנו, לא את גני הילדים, לא כלום.

גב' טירנה ססי: אבל יש כאן הטלה ראשונה שלא... משרד הפנים.

מר איציק ציזר: לא, הטלה ראשונה זה משהו אחר.

מר ישראל גל: בואו נראה. אנחנו חוזרים על זה, ואנחנו מנהלים על זה מאבק, ואנחנו עושים הטלות ראשונות, וזה הדברים הנוספים. אחרת אנחנו לא נצליח לעשות את השינויים האחרים שאנחנו מבקשים. אתה מבין? זה קשה ונורא. נכון שהכי קל, בוא נאמר ככה, אתה צודק שאם לא היינו מבקשים שום שינוי, היינו מתנגדים, אומרים לא כלום ונגמר הסיפור, היו ממשיכים לשלם רגיל,

עיריית קרית-אונו
ישיבת מועצה (שלא מן המניין) מספר 56/17 מיום 21.6.17

הציבור לא היה חושב שלא גובים ממנו את ה-2%, אבל... משלם את ה-2% ונגמר הסיפור. אז אני אומר, אין לנו דרך אחרת, כי אנחנו רוצים להשיג את השינויים האחרים שאנחנו מבקשים באמת להיטיב, גם עם העסקים, ואנחנו רוצים להביא לפה עסקים. להיטיב עם כל הדברים האחרים. מתקני ספורט וכדומה שאנחנו רוצים. גני ילדים. לא זוכר מה עוד היה שם. ולאשר את הצו, ולהיאבק קודם כל על השינויים האלה. ובואו נראה איך הרגולציה תתקדם, וגם נגיש בקשה להנחה של 1%. בואו נראה אם ייתנו לנו את זה. אבל זה לא קשור.

מר איציק ציזר: למה הנחה של 1%.

מר ישראל גל: של 2%.

מר איציק ציזר: לא להעלות השנה.

מר ישראל גל: אוקיי, בואו נעשה ככה. בואו נאשר את הצו. דרך אגב, עם ההסתייגות הזאת, אין לכם בעיה להרחיב אותה, של המכללות, לכל המכללות כמו שדיברנו. ואחר כך נגיש גם בקשה.

מר נפתלי כהן: לא, לא, לא.

מר ישראל גל: למה?

מר נפתלי כהן: יושבים פה משפטנים מכובדים, וצר לי שגיל לא למד את החוק.

מר איציק ציזר: מה זה קשור?

מר מיכלס גיל : אני למדתי את החוק. אתה תיכף תשמע על החוק.

מר ישראל גל : נפתלי, הרחבת צו היא לא קשורה למה שגיל רוצה להגיד. זה הכל. עם כל הכבוד.

מר נפתלי כהן : סליחה, אין בעיה, בסדר.

מר ישראל גל : תודה. אוקיי.

מר איציק ציזר : מה ההחלטה?

מר ישראל גל : ההחלטה היא ככה – אנחנו מאשרים את ההצעה עם השינוי ועם השינוי שהתקבל, זה אחד. קודם כל נצביע על זה. אחר כך אנחנו נאשר בקשה מיוחדת שתסמיך אותי, שלא תגידו לי שאני הלכתי על דעת עצמי, לבקש לא להעלות, שאני לא זורה חול.

מר איציק ציזר : מועצת העיר מבקשת.

מר ישראל גל : קודם כל בואו נאשר. מועצת העיר מאשרת את צו הארנונה-

מר איציק ציזר : רגע, אבל זה קשור בזה.

מר ישראל גל : כן, אנחנו קודם כל מאשרים. אנחנו לא יכולים לאשר את הצו בלי זה.

מר איציק ציזר : לא, מאשרים את הצו, ואחרי זה מאשרים שאנחנו

מסמיכים אותך להגיש בקשה.

מר גדי לייכטר: כן, זה 2 הצבעות נפרדות, זו הכוונה.

מר איציק ציזר: בסדר, בסדר.

מר ישראל גל: מועצת העיר מאשרת את צו הארנונה לשנת 2018 כפי שהוגש על ידי אנשי המקצוע, בכפוף לתוספת לשינוי לגבי סעיף 209 במלואה. מי בעד? פה אחד.

מר גדי לייכטר: למעט שי נמנע.

<p><u>החלטה:</u> הוחלט ברוב קולות לאשר צו הארנונה לשנת 2018 כפי שהוגש על ידי אנשי המקצוע בתוספת לסיווג 209 המתייחס למכללות אקדמאיות יתווספו מכללות מכל סוג שהוא ומכללות ללימוד דת.</p> <p>בעד (12) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, ליאת ארבל, איציק ציזר, יהודה מעיין, אתי כהן, איילת דן.</p> <p>נגד (0)</p> <p>נמנע (1) שי דבורה.</p>
--

מר ישראל גל: החלטה נוספת עכשיו, מועצת העיר מסמיכה את ראש העיר לפנות למשרד הפנים-

מר יעקב זיזר: למשרדי משמלה.

מר ישראל גל: למשרדי הממשלה, זה האוצר והפנים, נכון, סליחה.

למשרדי הממשלה לפנות בבקשה שלא להעלות את הארנונה. בואו נאמר ככה, אנחנו כולם יודעים שהסיכוי של זה הוא קלוש.

מר איציק ציזר: ישראל, אני מאמין, שאם יהיו כמונו עוד 50 או 70

רשויות, זה לא קלוש.

מר ישראל גל: תקשיב, אחרי שהגדולות קיבלו סטירות, הן לא מעזות.

מר איציק ציזר: צהרונים אמרו אין סיכוי/יש סיכוי, עובדה שלחץ

הצליחה.

מר ישראל גל: תודה. מי בעד? פה אחד. תודה רבה.

מר גדי לייכטר: פה אחד.

מר ישראל גל: אתה בעד זה, נכון, שי? כן.

<p><u>החלטה:</u> הוחלט פה אחד כי מועצת העיר מסמיכה את ראש העיר לפנות למשרדי הממשלה בבקשה שלא להעלות את הארנונה ולהותירה כפי שהייתה.</p> <p>בעד פה אחד.</p>

מר ישראל גל: כן, מר מיכלס. רצית להעלות איזו הצעה.

מר מיכלס גיל: כן. ההסתייגות שלי שהתקבלה בחלקה לגבי סעיף 209,

היא לא מספקת לדעתי, ואני אסביר למה.

מר ישראל גל: הוא רוצה להעלות ארנונה לבתי כנסת.

מר מיכלס גיל: סעיף 209 המקורי דיבר על מכללות ללימודים אקדמאיים המוכרות על ידי המועצה להשכלה גבוהה, קרי הקריה האקדמית. ההסתיוגות שלי שהתקבלה בחלקה, ואישרנו אותה לפני דקה, הרחיבה את זה למכללות אחרות, לאו דווקא אקדמיות. אני ביקשתי שבנוסף למכללות אחרות, יהיה רשום בצורה ברורה וחד משמעית – ולרבות מכללות ללימוד תורה ומשפט עברי, ישיבות, בתי מדרש וכוללים. אני אסביר למה זה. יש פה כמה אנשים שחושבים, או בואו נלך אחרת, המטרה היא, שיהיה ברור וחד משמעי, שהבניין שקרוי 'בית הליכות עם ישראל' 8,000 מ"ר, ישלם ארנונה בדיוק כמו הקריה האקדמית. לא יותר ולא פחות. זה ימנע מחלוקות. זה בניין שעומד בשימונו כבר 20 שנה. התחילו לבנות אותו ב-1996, נכון?

מר איציק ציזר: 1996.

מר מיכלס גיל: 21 שנה. ואני חושב שהגיע הזמן שהציבור יידע שהוא עומד ריק, כמה זה עולה לנו.

מר נפתלי כהן: סליחה, לא, תדייק. הוא לא סיים את הבנייה. תדייק.

מר מיכלס גיל: בסדר, הוא עומד ריק. רק תן לי לגמור.

מר איציק ציזר: מה הוא לא?

מר נפתלי כהן: הוא עדיין לא סיים את הבנייה.

מר איציק ציזר: 21 שנה הוא לא סיים?

מר נפתלי כהן: תשאל אותו, אני...

מר איציק ציזר: אין לי טענות אליך.

מר מיכלס גיל: אני רוצה להבהיר 2 דברים לפני. כל מי שצועק פה שאני רוצה למסות בתי כנסת, אני לא רוצה למסות בתי כנסת. בית מדרש או כולל או ישיבות, זה לא בית כנסת.

מר ישראל גל: מה זה בית מדרש? לא הבנתי.

מר מיכלס גיל: למה אתה מפריע לי?

מר ישראל גל: אני שואל.

מר מיכלס גיל: לא הבנתי? אז תיקח קודם כל את פקודת מיסי העירייה הפטורים, שעל פי זה, זה החוק במדינת ישראל. פוטרים בתי כנסת. ואם היית מסתכל בחוק, היית מגלה לתדהמתך, שהחברים שלך במפלגת העבודה יחד עם גפני, לפני 3 חודשים תיקנו את החוק, והוסיפו סעיף מאוד ברור, כדי שלא תהיה מחלוקת. ואמרו שבית כנסת, ותקרא את דברי ההסבר של אדון גפני בוועדת הכספים, שבית כנסת זה בעצם מקום שמשמש באופן קבוע לתפילה, קרי יש בו ארון קודש. ולא בכל מקום... הם תיקנו את זה כך בניגוד לדעת עיריית ירושלים, שהיא הנפגעת העיקרית. אתם יכולים להסתכל בפרוטוקולים של הוועדה. הם הוסיפו סעיף שאומר במפורש, וזה מצביע על זה שיש הבדל-

מר נפתלי כהן: זה לגבי בית כנסת.

מר מיכלס גיל: ובית כנסת זה לא בית מדרש, ובית כנסת זה לא ישיבה.
והוא כותב במפורש...

מר ישראל גל: הבנו...

מר מיכלס גיל: שנייה. שבית כנסת שנמצא בתוך מבנה של בית מדרש,
כמו למשל על פי התכניות של בית הליכות עם ישראל, יש שם קטע מסוים שהוגדר
כבית כנסת. הקטע הזה לא משלם ארנונה. אבל כל יתר המבנה משלם ארנונה.

מר ישראל גל: זאת אומרת, איפה שארון הקודש, לא ישלמו ארנונה,
בהמשך הם ישלמו ארנונה?

מר מיכלס גיל: כן. אדוני ראש העיר, אתה יכול לגחך עד מחר-

מר ישראל גל: טוב, הבנתי.

מר מיכלס גיל: אבל אם תקרא את החוק, זה החוק במדינת ישראל,
שהחבר שלך גפני מהמפלגה שלך, אישר אותו לפני 3 חודשים. זה הכל. ותפסיק
לגחך....

גב' ארבל ליאת: לא מקבלים תלמידים ליהדות התורה.

מר מיכלס גיל: אני אגיד לכם יותר מזה, ואל תיעלב, ישראל, אבל
בנושא של בית הליכות עם ישראל, לצערי אנחנו... זה הכל.

מר ישראל גל: אבל אם בכל בית מדרש יש ארון קודש, אז גובים או לא גובים?

מר איציק ציזר: את החלק של ארון הקודש לא.

מר ישראל גל: אז כל השאר גובים?

מר נפתלי כהן: גדול אתה, גדול.

מר מיכלס גיל: ישראל, תסתכל טוב בחוק. טירנה, תקראי טוב את החוק. אף אחד מכם הרי לא הסתכל ולא ראה בכלל שתיקנו את החוק. אבל תיקנו אותו, מה לעשות. יש פה, מי שרוצה יכול להיכנס... תראה את אדון בראשי או ברושי, איך קוראים לו מאצ' מהמפלגה מה אמר, וזה הכל.

מר ישראל גל: ברושי הוא קיבוצניק, אין לו בית כנסת, וגם לא בית מדרש.

מר מיכלס גיל: הוא דווקא היה בעד. הוא אמר – בקטעים שהם בית כנסת, זה בית כנסת, אין שום בעיה.

מר ישראל גל: אנחנו נצטרך לקחת את בית הכנסת של סלומי, לחתוך אותו.

מר מיכלס גיל: והצחוק הדבילי שלך, לא יאה לראש עיר, מה לעשות? אז תפסיק לגחך.

מר ישראל גל: תודה רבה על המחמאות שלך, גיל. כן, בבקשה.

מר נפתלי כהן: גיל, אני רוצה להגיד לך קודם כל. באמת, כל הכבוד...
אנחנו לא מעל החוק, הדתיים לא מעל החוק. אנחנו ניצמד לפקודת המיסים
והארנונה.

מר מיכלס גיל: נכון.

מר נפתלי כהן: כולל תיקון לחוק. סליחה, אני לא הפרעתי אתה רוצה
להמשיך, תפדאל, חביבי, אני אמתין. תשמע, אתה בחור חכם... באמת בלי ליצנות,
זה יפה מצידך שאתה עירני, זה בסדר. אני לא יכול לאנוס אף בן אדם שיגמור את
הבית שלו ביום אחד. סליחה. אתה דיברת על הארנונה. יש חוק, יש תיקון לחוק,
אנחנו נצמדים לחוק. יש פה בפקודת העיריות, שזה האבא שלנו, נכון?

??? הוא אומר שזה תוקן.

מר נפתלי כהן: כן, תוקן, יפה.

מר מיכלס גיל: זה לא בספר הזה.

מר נפתלי כהן: רגע, ידידי. התיקון אצלך, אני יודע, עשיתי שיעורי בית,
אני רואה מה אתה שולח, זה בסדר. אנחנו ניצמד אך ורק לחוק, ולא נסטה מהחוק
כהוא זה. יפה ההערות שלך, זה יפה. אנחנו עירניים לזה. יש פקודת העיריות, כולל
תיקון של ועדת הכספים וחוק ההסדרים. אנחנו נצמדים לחוק. מה שאומר החוק,
אני אגיד לך באוזן. מה שאומר החוק, אנחנו נפעל על פי החוק. לא נשנה את חוקי
המדינה. זהו זה.

מר ישראל גל: אני יכול לשמוע את המומחים שלנו פה קצת? את זיצר?

שהוא בא מבית מדרש, שיש לו בית כנסת. א' – הוא משלם ארנונה בארון קודש שלו...

מר מיכלס גיל : למה צוחקים?

מר יעקב זיצר : תראה, אני כל בוקר מתפלל, ואני מתפלל בבית מדרש. בבית מדרש קוראים בתורה, יש שם ספר תורה. אני לא מכיר בתי מדרש בלי ספר תורה. ואני אגיד לך יותר מזה, ברוב המקרים מתפללים במהלך השבוע בבית המדרש, ורק בשבתות וחגים מתפללים בבית הכנסת. זה מה אני מכיר. אני לא אגיד לך שאני מכיר...

מר מיכלס גיל : בית מדרש זה לא בית כנסת, לא יעזור לך.

מר ישראל גל : אתה גם נהיה איש דת.

??? : השאלה אם הוא... תפילה או לא, מיכלס.

מר מיכלס גיל : בצו הארנונה של עיריית ירושלים, שהיא קצת יותר גדולה מאיתנו, יש לה קצת יותר מוסדות דת. הסעיף של בתי מדרש, אתה יודע תחת איזה סעיף הוא הופיע?

מר יעקב זיצר : נו.

מר מיכלס גיל : הוא לא מופיע פה תחת מוסדות דת. הוא מופיע תחת בתי ספר וגנים. בניינים המוחזקים על ידי בתי ספר ציבוריים, על ידי גנים ציבוריים, מעונות יום ציבוריים, ישיבות, כולל, אוניברסיטאות. הכל באותו סעיף. זה לא בית כנסת. אז תפסיקו לטמון את הראש שלכם בחול. תכריז קבל עם ועדה,

אדוני ראש העיר, שאין לך כוונה למסות את בית הליכות עם ישראל כולו. תגיד את זה.

מר ישראל גל: הלאה, תודה.

מר נפתלי כהן: מה פתאום.

מר ישראל גל: בהרחבה של בית הליכות עם ישראל הפחתנו...

מר שי דבורה: בבתי המדרש גם יש ספרי תורה.

מר מיכלס גיל: בוא, בית מדרש זה בית מדרש ובית כנסת זה בית כנסת...

מר שי דבורה: איזה כסף אתה רוצה לקחת להם שלומדים.

מר ישראל גל: כן, ציזר.

מר איציק ציזר: א' – אני מתנצל, מר זיזר, שאני לא מתפלל כמוך בוקר-בוקר.

מר יעקב זיזר: אתה מפסיד.

מר איציק ציזר: אבל אני רק אבהיר כמה דברים לגבי בית הליכות עם ישראל, שאף אחד עוד לא יודע מה יהיה ההרכב שלו כבר 21 שנה. זוהי קרקע עירונית, שהבן אדם החליט לבנות את משימת חייו, עם כל הכבוד. 21 שנה הוא כבר נבנה, אף אחד לא רואה בכלל את האופק שהוא יסתיים. ובתוך המקום הזה

של 8,000 מ"ר כמו שאמר גיל, הולך להיות ככה: בית כנסת, שזה אין שום בעיה, אנחנו אישרנו 2 דברים ל-2 בתי כנסת בישיבה הקודמת. אם יש בית מדרש שמתפללים, נניח שגם אין לנו בעיה. אבל מדברים שיהיה שם מלונית, מטבחון.

מר ישראל גל: כל זה הם משלמים.

מר איציק ציזר: מוזיאון התנ"ך אמור להגיע לשם.

מר מיכלס גיל: אז שישלמו לפי...

מר איציק ציזר: למה אתם מפריעים ליי? זאת אומרת, המקום הזה, מר זיצר, הוא לא בדיוק בית כנסת ולידו כמה חדרי תפילה. דרך אגב, אני גם לא יודע מה הוא יהיה, כי אף אחד לא יודע מה הוא יהיה. מה שגיל אומר פה בעצם, יש פה שימושים מעורבים. מה שהוא בית כנסת ולא צריך לשלם – שלא ישלם. מה שהוא בית מדרש ולפי החוק לא צריך לשלם – שלא ישלם. אבל מה שהוא אחר – ישלם. זה מה שהוא אומר.

מר ישראל גל: אז את זה אישרנו וסגרנו. ולהכניס סעיפים אחרים שהם לא קשורים-

מר מיכלס גיל: בית מדרש משלם.

מר שי דבורה: אם זה לא למטרות רווח, אז לא יכולים לקחת כסף ממקומות כאלה. אני אומר כעיקרון.

מר יעקובי ירון: אני יכול לפתוח עמותה...

- מר מיכלס גיל** : סליחה, גם הקריה האקדמית היא לא למטרת רווח.
- מר איציק ציזר** : בהגדרה שלה.
(מדברים ביחד)
- מר יעקובי ירון** : אני חושב שבהקשר של בית הרב, מה שאנחנו צריכים לעשות, זה קרקע עירונית, ולדרוש לקבל אותה חזרה.
- מר מיכלס גיל** : זה בלי קשר.
- מר יעקובי ירון** : זה מה שצריך לעשות. כל הדברים האחרים זה...
- מר שי דבורה** : זה לא ריאלי, עזוב.
- מר יעקובי ירון** : למה לא ריאלי? ... הרסו בניין שלא סיימו את בנייתו אחרי 10 שנים.
- מר מיכלס גיל** : ב-2006 הוציאו להם...
- מר איציק ציזר** : מה אמר בית המשפט?
- מר מיכלס גיל** : ... לסיים את הבניין תוך שנתיים, כבר עברו 10 שנים. היית יכול לעשות שם חטיבה. מקום מצוין לחטיבה.
(מדברים ביחד)
- מר מיכלס גיל** : אדוני ראש העיר, אני מבקש להעלות את זה להצבעה.
- מר ישראל גל** : ואני יש לי הצעה נגדית בסיפור הזה. אני חושב שיש הרבה מאוד דברים שהם לא ברורים פה. א' – מה גובה הסכום? ב' – מה זה מדרש?

עכשיו אני יכול לדבר? שמעתי. אמנם אני פסיכי, דביל כמו שאתה אומר, אבל יש לי גם זכות דיבור פה.

גב' קניסטר כוכבה: תתנצל...

מר ישראל גל: לא משנה, עזבי, עזבי.

גב' קניסטר כוכבה: זה לא יפה.

מר מיכלס גיל: אני לא אתנצל.

מר ישראל גל: הוא לא, אני לא מבקש התנצלות, אני מוחה לבד. יש כאן

הרבה מאוד פרמטרים. א' – לא ברור בכלל מה זה בית מדרש. לא ברור אם ארון קודם, מה הוא, כמה הוא צריך להוות חלק מבית הכנסת או לא מבית הכנסת. אם... את כל הדברים האלה. מה התעריפים אם בכלל שצריכים לקחת את זה, מה ההשלכות. כל הטלה וכל דברים כאלה נעשים בצורה רצינית. אנחנו נעביר את זה לוועדה. אתה מצחיק אותי.

(מדברים ביחד)

מר איציק ציזר: מה ההצעה?

מר ישראל גל: להקים ועדה של שלמה. לא שלמה, שלמה עוזב, סליחה,

עוד לא בירכנו אותו. שלמה דרך אגב יכול להיות שותף בה כשהוא בא לארץ.

מר נפתלי כהן: למה ועדה? נפעל על פי החוק. זה חלק מה... למלונית...

מר ישראל גל: הוא רוצה להכין צו. נפתלי, נקים ועדה שתבחן את כל

הנושא הזה.

... מה הבעיה?

מר איציק ציזר:

ההרחבה שלו זה בתי מדרש, זה גם בתי כנסת וכוללים.

מר ישראל גל:

לא, לא. הוא לא אמרה לך בתי כנסת ולא שום דבר.

מר איציק ציזר:

הוא גובה, הוא ישלם על פי החוק. ברגע שהוא פותח,

מר ישראל גל:

הוא ישלם על פי החוק.

תקן אותי אם אני טועה. מה שגיל אומר, לא נוגע בבתי

מר איציק ציזר:

כנסת, לא נוגע...

אבל אי אפשר להחליט גם את זה.

מר ישראל גל:

שנייה, משגיל אומר-

מר איציק ציזר:

אבל רגע...

גב' קניסטר כוכבה:

תני לי לדבר. ישראל, מה שגיל אומר, שאם בקריה

מר איציק ציזר:

האקדמית מחר פותחים בית כנסת וזו זכותם, בית הכנסת לא משלם, כל הקריה

אקדמית משלמת. אם מחר בית הרב פותח, בית הליכות עם ישראל, שבפנים יש בית

כנסת ובית מדרש ומלונית ומטבחון-

אז יש פילוחים.

מר ישראל גל:

רק שנייה. ומוזיאון התנ"ך. אז הוא אומר – בית כנסת

מר איציק ציזר:

לא משלמים.

מר ישראל גל: נכון.

מר איציק ציזר: ובית מדרש אם החוק אומר לא משלם, לא משלם. כל היתר משלם.

מר ישראל גל: נכון, נכון.

מר גדי לייכטר: מה חדש בזה?

מר איציק ציזר: מה שהוא אומר, כיום, בלי מה שהוא מציע, על פי מה הוא משלם?

מר ישראל גל: בדיוק כמו שאתה אמרת.

מר מיכלס גיל: ישראל רוצה שישלם לפי סעיף הסל, ...

מר ישראל גל: אני חייב להגיד לך דבר אחד. הוא משלם היום, היום הוא קיבל הפחתה. כי אם הוא עושה שימושים של בית ספר, לימודי משפט עברי, לימודים אחרים, הוא ישלם את התעריף הגבוה. היום אנחנו... למכללות, למה שקריה האקדמית משלמת. כל השטחים האלה, זה מה שהוא ישלם, בדיוק.

מר איציק ציזר: כמו הקריה האקדמית?

מר ישראל גל: כן.

מר איציק ציזר: אז זה בדיוק מה שהוא מבקש.

מר ישראל גל: אבל זה מה שעשינו בצו.

מר גדי לייכטר: אבל זה היה בצו כבר.

מר ישראל גל: זה מה שעכשיו אישרנו בצו.

מר מיכלס גיל: זה לא מה שהיה בצו.

מר ישראל גל: אם אתה עושה בית מדרש, תקשיב, אם אתה עושה בית מדרש, זה כל דבר. יש על זה מחלוקת. התיק הזה, בית הכנסת שלו, שהוא קיים בנפרד, ה-600 מ"ר, זה בית המדרש שלו. כל היתר הם שימושים דומים. זה בתי ספר, זה מלוניות. כל זה מופיע בצו. אין שום בעיה עם זה. כל היתר... זה בסדר, לא צריכים לעשות על זה עניין. הבנת?

מר איציק ציזר: שנייה, מה שראש העיר אומר, בית כנסת אין לנו ויכוח.

מר ישראל גל: כן.

מר איציק ציזר: אין לנו ויכוח. מה שראש העיר אומר, שכל מה שהוא מחוץ לבית כנסת-

מר ישראל גל: יש לזה סיווג.

מר איציק ציזר: הוא מופיע בסיווג של הקריה האקדמית. בואו נלך לסיווג, איפה הסיווג.

- מר ישראל גל**: חברים, תודה רבה.
- מר איציק ציזר**: מה תודה רבה? מה? רגע, אני פותח את הצו.
- מר ישראל גל**: שי, אל תלך, יש לנו עוד הנחות.
- מר מיכלס גיל**: לאן אתה הולך? אני רוצה לקיים הצבעה...
- מר ישראל גל**: הצעתי אומרת, מאחר ואין הסכמות, מאחר ואני לא יודע מה זה בית מדרש, ואני לא יודע בהגדרה מה זה כולל-
- מר מיכלס גיל**: אה, אתה לא יודע? בוא תפתח את הזה ותראה. עיריית ירושלים הגדירה את זה כמוסד חינוך.
- מר ישראל גל**: סליחה, כמה עיריית ירושלים לוקחת תעריף ארנונה לכולל למ"ר?
- מר מיכלס גיל**: אני אגיד לך, 104 ש. אנחנו לוקחים יותר.
- מר ישראל גל**: אתה לוקח יותר. אני רוצה לדעת כמה לוקחים לבית כנסת שהוא בית מדרש.
- מר מיכלס גיל**: הם לא לוקחים לבית כנסת כלום.
- מר ישראל גל**: אוקיי, אז אני רוצה...

מר מיכלס גיל : מה זה שייך עכשיו? מה שבית כנסת אתה לא לוקח, לא רוצה לקחת.

מר ישראל גל : גיל מיכלס, מאחר ואתה עושה לי הרחבה שיש לזה השלכות.

מר מיכלס גיל : איזה השלכות?

מר ישראל גל : גיל מיכלס, מחר מישהו רושם בית מדרש, כמו שאתה רוצה, ומכיל את זה על בית כנסת, כי בית מדרש בהגדרה של אבן שושן כתוב 'בית תפילה'. ובית תפילה כהגדרתו-

מר מיכלס גיל : ממש לא נכון.

מר ישראל גל : תפתח את מילון אבן שושן.

מר מיכלס גיל : יש הגדרה של החוק. אם החוק קבע מה שקבע, אז בית מדרש וישיבות וכוללים זה לא בית כנסת.

מר ישראל גל : חבר'ה, יאללה, הצבעה. אני מציע להעביר את הסיפור הזה של כל ההרחבות של גיל מיכלס לוועדה.

גב' איילת דן : רגע, אבל גיל מציע פה הצעה.

מר ישראל גל : גיל הציע את ההצעה שלו. אני הצעתי הצעה נגדית.

מר איציק ציזר : רגע, אבל אני לא הבנתי.

- מר ישראל גל:** גמרנו, הבנו.
- מר איציק ציזר:** אין בעיה, שנייה.
- מר ישראל גל:** אין הסכמה בפרשנות.
- מר איציק ציזר:** אין בעיה, אני רק רוצה להבין.
- מר ישראל גל:** הצעתי את הצעתי.
- מר איציק ציזר:** בסדר, מאה אחוז. אנחנו אישרנו לפני רבע שעה את צו הארנונה המבוקש לשנת 2018, אושר פה אחד, בתוספת הסיווג 209, המתייחס למוסדות אקדמיות שזה מה שכתוב פה. יתווספו מכללות מכל סוג שהוא, ומכללות ללימודי דת.
- מר ישראל גל:** נכון.
- מר איציק ציזר:** זה אישרו.
- מר גדי לייכטר:** כן, זה אושר.
- מר איציק ציזר:** עכשיו אני שואל אותך, גיל, מה אתה רוצה שיהיה כתוב בנוסף לזה, מה אתה על זה רוצה עוד להוסיף?
- עו"ד אלונה בומגרטן:** גם הוא לא מבין, גם הוא לא מבין.

מר איציק ציזר: זה אישרנו. התווספו מכללות מכל סוג שהוא, מכללות ללימוד דת. זה אומר ככה, לדוגמא של בית הליכות עם ישראל, בית כנסת לא ישרם.

מר מיכלס גיל: נו בסדר.

מר איציק ציזר: אם יש לו מכללה ללימודי דת-

מר ישראל גל: אם יש מלונית, הוא משלם...

מר איציק ציזר: שנייה. אם יש לו מכללה ללימודי דת – ישלם כמו הקריה האקדמית, אם יש לו מלונית – ישלם כמו מלונית, אם יש לו מוזיאון – ישלם כמו למוזיאון, אם יש כזה דבר.

עו"ד אלונה בומגרטן: נכון.

מר איציק ציזר: עכשיו מה אתה רוצה להוסיף? תגיד לנו.

מר ישראל גל: אין מה להוסיף, זהו.

מר איציק ציזר: שנייה, בואו נקשיב, רגע.

עו"ד אלונה בומגרטן: ציזר, תאמין לי, לפעמים אני אוהבת אותך.

מר מיכלס גיל: אם יש לך עם בתי מדרש, אין לי בעיה, תוריד את זה... יהיה בפנים, זה הכל.

מר ישראל גל: לא מוריד, אז הכנסת את זה כבר.

מר מיכלס גיל: איפה הכנסתי את זה?

מר ישראל גל: הכנסת את זה.

מר מיכלס גיל: כולל זה לא מכללה.

מר ישראל גל: לא יודע מה זה כולל.

עו"ד אלונה בומגרטן: טוב, ישראל, אני לא רוצה ועדה. ציזר צודק מאה אחוז, זה ברור. החוק ברור, איזו ועדה? שיצביע נגד. סתם חפירות.

גב' אתי כהן: אני מבינה שהמקום הזה לא בנוי... אז למה...? למה אתם מוותרים על זה?

מר ישראל גל: אנחנו לא יכולים לגבות...

עו"ד אלונה בומגרטן: אני לא הבנתי מה הוא רוצה. בית כנסת זה פטור, לא יעזור לנו.

מר ישראל גל: יאללה, סגרנו את זה.

מר מיכלס גיל: מה סגרנו? חבר'ה, תודה. עוברים לסעיף הבא. גיל, תודה. ההסתייגות שלך נכנסה, תודה. סעיף הבא.

מר יהודה מעיין: מה נסגר בסעיף הקודם?

עו"ד אלונה בומגרטן: סתם, חפרת, חפרת, חפרת, בזזת לנו את הזמן, ועוד קראת לו דביל. תתבייש.

מר מיכלס גיל: אני לא קראתי לו דביל בגלל הדביליות שלו, אלא בגלל הצחוק...

עו"ד אלונה בומגרטן: טוב, בסדר.

מר מיכלס גיל: לא ראוי שראש עירייה מתנהג ככה.

עו"ד אלונה בומגרטן: סתם חפרת...

מר ישראל גל: לא ראוי? אני שמח לקבל מחמאות...

עו"ד אלונה בומגרטן: אני חשבת שיש בעיה בהבנה שלי. הבנתי שאני בסדר. חפר, חפר, חפר. לא חבל על הזמן שלנו?

2. אישור אימוץ תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) תיקון מס' 3 התשע"ז 2017 על החייבים בגין מגורים בלבד.

מר ישראל גל: סעיף אחרון קצר. יש מבצע שהוציא משרד הפנים לחובות ארנונה, לאלה שלא שילמו עד שנת 2014, עד ה-31.12.14, על זה יחול 50%.

מר איציק ציזר: לא הבנתי, עוד פעם. לאט, אנחנו כולם פה ברעש יותר מידי. מהתחלה.

מר ישראל גל: יש מבצע של משרד הפנים עכשיו, שהוא יכול להתבצע עד סוף נובמבר, נכון? עד סוף נובמבר, שמי שיש לו חובות עד ה-31.12.14, בהנחה והוא כן שילם את ה-2015, 2016 ו-2017, שאנחנו נמצאים בהם, הוא יכול לקבל את כל החובות ההיסטוריים שלו, למחוק לו 50%.

???: רק ארנונה.

מר ישראל גל: כן, רק ארנונה ממגורים. זה מבצע שאין אותו כל יום, לא צריכים לעשות דברים מיוחדים, הוא צריך לבוא, לשלם וללכת, זה הכל.

מר איציק ציזר: למה לתת פרס לעבריין? לא הבנתי.

מר נפתלי כהן: זה החוק.

גב' קניסטר כוכבה: יהיה לך חוב אבוד.

מר איציק ציזר: אז מה את מלמדת אותי? שלא לשלם. ב-2019 אני אשלם 50%.

מר שי דבורה: חברים, תראו, אני מאחל לכל אחד באמת שמצבו יהיה טוב וכולם יהיו עשירים. שמתו לב פה שהרבה מתעסקים בשילוט, לקחת עוד כסף. אבל בני אדם לא ראיתי פה הרבה אם בכלל, עם כל הכיפות שיש פה, שאכפת להם מבני אדם ודיני נפשות. יש אנשים שלא שילמו את הכסף כי אין להם אפשרות.

גב' קניסטר כוכבה: נכון.

- מר שי דבורה:** אתם לא מסוגלים להבין. אני לא מדבר על איציק.
- מר נפתלי כהן:** מה הקשר לכיפות? מה הקשר לכיפות? תתבייש לך.
- מר שי דבורה:** תעשה לי הוצאת דיבה. כי אני רואה שאתה לא נלחם בשביל המסכנים האלה.
- מר נפתלי כהן:** מה הליצנות הזאת? מה הליצנות הזאת? אתה בא פעם בחצי שנה ואתה עושה ליצנות?
- עו"ד אלונה בומגרטן:** שי, אתה צודק. רק דבר אחד אתה לא צודק, אנחנו דואגים יותר מאלה עם הכיפות.
- מר שי דבורה:** זה מה שאני אומר לו.
- גב' ארבל ליאת:** זה בדיוק מה שהוא אמר.
- מר נפתלי כהן:** הוא שכח מה שהוא רוצה להגיד.
- מר ישראל גל:** סליחה, נפתלי, נו, רבאק. יש לי חתונה עוד היום.
- מר שי דבורה:** נפתלי, באת לבלגן איתי? מה אתה רוצה ממני?
- מר נפתלי כהן:** אל תגיד כיפות.
- מר שי דבורה:** תניח לנפשי.

מר נפתלי כהן: אל תגיד...

מר שי דבורה: נפתלי, אני לא רואה אותך מסנטיס. לא 100 כמוך. מי אתה בשבילי? ... ג'חרי, מי אתה בכלל? מה קרה לך אתה? אני לא פוחד מאף בן אדם. אתה יודע את זה, מותק שלי. בוא, עזוב, בוא נהיה ממלכתיים. אני רק רוצה שתבינו, אני מאחל לכם להיות מאלה שנותנים, שיש להם, אבל אנשים לא הגיעו למצב כזה של 15-20 שנה שלא שילמו... אנחנו ב-1993, כשנכנסתי לראשונה פה, מחקנו חובות בזמנו 3 מיליון ש"ח, בזמנו של אז. ואני רוצה לומר לכם, שזו זכות גדולה כל כך לעשות את העזרה הזאת. עזוב פוליטיקה, חבר מועצה, אני אהיה פה, לא אהיה פה. אבל זה דיני נפשות. אנשים שלא שילמו, שאין להם אפשרות, אי אפשר לבוא היום ולהגיד 'הם לא רצו, כן יכולים, לא בא להם, הם עשו צחוק'. אף אחד לא עשה צחוק. אנשים לא יכולים לשלם. אני אומר 50% זה קצת, אני אומר להגדיל את זה.

מר ישראל גל: אין לנו אפשרות.

מר שי דבורה: אין אפשרות? – אין אפשרות.

מר ישראל גל: אין אפשרות. אם אנחנו לא נאשר את ה-50%...

מר שי דבורה: מה זה עכשיו להגיד פה אנשים לא שילמו, לא רוצים לשלם? אנשים מסכנים, קצת רחמים.

מר ישראל גל: אני חושב שזאת הזדמנות טובה.

מר שי דבורה: נפתלי, אני מתנצל אגב עם הכיפה, אני חוזר בי. אני רק אומר שהעזרה פה לאנשים החלשים היא ירדה קצת. עוד פעם, מחילה מכבוד כולם,

אבל אף אחד לא ייקח את הדברים שלי, שאני אומר את זה פה. יש מצוקה קשה מאוד. ישראל, אתה אמור קצת להיות יותר רחמן. אני אומר לך את זה עכשיו כבן אדם. עזוב, אתה נהיית ראש העירייה, קצת שכחת מהחלשים. תקשיב לי, אחי, זה מצווה שלך. לא קיבלת תפקיד, זה פיקדון. אתה לא יודע מה יהיה עוד שנתיים, עוד 20 שנה.

מר ישראל גל: אז בואו נאשר את זה.

מר שי דבורה: לא קשור, אני מדבר עכשיו אליך כבן אדם.

מר ישראל גל: בסדר.

מר שי דבורה: לא הכל פוליטיקה. אתה רואה מה הטעות שלכם פה? אתם באים לפה, רק פוליטיקה. אני לא מעניין אותי מה יגידו, אני הולך לפי...

מר ישראל גל: טוב, תודה.

מר איציק ציזר: א' – אני מכבד את כל מה שאתה אומר, אבל שכחת 2 דברים. אנחנו כל שנה בתקציב, יש בערך 30 מיליון ש"ח הנחות. בנוסף לזה יש ועדת הנחות, שכוכבה מובילה, שמאשרת הנחות על פי מה שהיא רוצה. ויותר מזה, מחקנו פעמיים חובות ב-7 חודשים האחרונים.

גב' קניסטר כוכבה: אני רוצה רק לתקן אותך לפרוטוקול.

מר איציק ציזר: אבל תנו לי לסיים.

גב' קניסטר כוכבה: תרשה לי רגע לתקן אותך. לפי הכללים, הבהירים

והברורים לחלוטין, לפי תקנון, לפי הנוסחאות, לפי הדרישה הלגיטימית, כולל כל המסמכים הנלווים. כדי לוודא שהארנונה תצא כדת וכדין.

מר איציק ציזר: את אמרת. זאת אומרת, חוץ מה-30 מיליון ש"ח, שיש לנו בהנחות קבועות, והוועדה שמחליטה פר בן אדם, בודקת אותו ומחליטה למי כן, כנ"ל זה קורה במתנ"ס ומקומות אחרים. עכשיו באים ואומרים – בואו נאשר 50% לאיזה סקטור מסוים שבמקרה שילם את 2015-2016 ועד 2014 יש לו חוב. בלי לבדוק למה יש לו חוב, האם באמת חסר לו כסף או סתם לא בא לו לשלם. אני לא מוכן לתת הנחה כוללת, אלא אם כן אני בודק את הבן אדם, רואה שבאמת הוא בבעיה, באמת אני צריך לעזור לו, ורק אז אני מאשר. מה שאתה הולך לאשר עכשיו, זה אומר גם אם בן אדם סתם לא שילם ויש לו מלא כסף, לא שילם – הוא מקבל את ההנחה הזאת בזה הרגע שתרים את היד, ולזה אני לא מוכן.

מר שי דבורה: רק לגבי המתנ"ס.

מר מיכלס גיל: רגע, רגע, לפני זה. אני רוצה לענות לו בנקודה הזאת. זה לא אוטומאטית, הוא צריך לשלם את 3 השנים האחרונות.

מר איציק ציזר: נכון.

מר מיכלס גיל: אז שישלם.

מר איציק ציזר: לזה אני לא נכנס בכלל.

מר מיכלס גיל: תן לו איזו מוטיבציה.

עו"ד אלונה בומגרטן: אני לא מאמינה שאחד שיש לו הוא לא ישלם כל כך

הרבה זמן.

מר שי דבורה: לגבי המתנ"ס... שהמתנ"ס היום, נפתלי הנה הוא פה יושב פה, כשאני הייתי יו"ר הוועדה, היינו נותנים 80%, אני חושב שהיום נותנים עד 50%, במתנ"ס בהנחות, כשאני הייתי יו"ר במקומות האלה. ... הרבה אנשים בוועדה, הייתי צועק 'תנו להם הנחות', הנשמה היתה יוצאת לי על הדברים האלה.

מר איציק ציזר: ... אתה איש חברתי.

מר יעקובי ירון: ... 100% הנחה בוועדת הנחות למקרים מאוד קשים שהיו.

מר שי דבורה: בסדר, אבל היום זה ירד קצת, ירד.

(מדברים ביחד)

מר יהודה מעיין: ישראל, שאלה אחרת. אם הולכים על הכיוון הזה, מבטלים את ועדת ההנחות שלנו?

מר ישראל גל: לא, לא, לא.

גב' ארבל ליאת: זה חוק ההסדרים.

גב' קניסטר כוכבה: אני חושבת שגם ועדת ההנחות...

מר יהודה מעיין: אז למה לא ממשיכים...?

מר ישראל גל: די, שנייה.

גב' קניסטר כוכבה: אני חושבת שגם ועדת הארנונה וגם הנושא של מחיקת חובות עבר דיון מאוד משמעותי, מאוד מעמיק ונברנו וחפרנו והבאנו את אנשי המקצוע, וידינו באמת באמונה שלמה, שעשינו את הצעד הכי נכון. אנחנו כפופים לרגולציה של נותני הטון בכל המדיניות של נושא הארנונה. משרד הפנים גם הוא נושף לנו בעורף, ואנחנו לא עוברים על החוק. אנחנו אנשי חוק. ואני חושבת, בנושא של 50%, עדיף להחזיק ציפור אחת ביד מאשר 2 על העץ. ופה, אם אנחנו נשיג את ה-50%, לפחות באמת עשינו את המבצע. תודה.

מר איציק ציזר: מאנשים שאולי יש להם כסף? זה מה שאת עושה. איך את יודעת מי הם? לא תלכי לבדוק את זה.

מר יעקובי ירון: ציזר, אני חייב להגיד שיש הרבה דברים שאני יכול להסכים איתך, אבל זה מסוג הדברים שלפעמים צריך להיות גם חכם ולא רק צודק. הכוונה שלי, זה מה שהוצע לנו, הוצע לנו 50%, לא 45% ולא 70%. טייק איט אור ליב איט.

מר איציק ציזר: ... ויקבלו פרס, למה לא?
(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: נפתלי אחרון ואני מסכם.

מר נפתלי כהן: אני שמעתי מה שהגב' קניסטר אמרה, ומה שענה לה חברנו ציזר, זה את אמרת, לא אנחנו אמרנו. ועדת ההנחות של עיריית קרית אונו, עובדת על פי טבלאות של משרד הפנים. כמובן שיש שיקולים, כל מיני אישורים רפואיים או מצוקה כלכלית. זה לא הפקר. ועדת ההנחות לא עושה מה שהיא רוצה. אותם תנאים קשיחים שיש פה, הם... גם למתנ"ס. עם כל הכבוד. מה לעשות? גם המתנ"ס הוא... תבינו, חבר'ה, יש לנו כמעט 50 ומשהו מיליון ש"ח חובות בארנונה. אנחנו צריכים ללכת למהלך זה, ולדעתי זה מהלך חכם, הוא גם מיטיב עם הקופה

של העירייה.

מר יעקובי ירון: לא, מגורים זה חצי.

מר נפתלי כהן: אני רוצה להגיד לכם, לפני שהולכים למהלך הזה, חבריה, זה לא אוטומטי, יש חקירות, הולכים בודקים את כולם. זה לא כל כך, נכנסים לציציות חבריה. ואני אומר לך, אני מכיר אנשים כאלה שהולכים לקחת משכנתא של הבית לשלם חובות. אנשים שלא היה להם... אומרים יש לנו הזדמנות חד פעמית, בוא ננסה לעלות על דרך המלך. אז תאמין לי, ציזר, בדוק מה אני אומר לך. הם לא מקבלים אוטומטית, זה לא טייס אוטומטי.

מר שי דבורה: לא, לא, איציק, זה לא...

מר נפתלי כהן: באמת, כדאי לכם לנוח. ויש מצוקה, יש. יש כאלה שיש להם באמת מצוקה כלכלית.

מר איציק ציזר: תגיד לי, אם יש להם בעיה של מצב כלכלי, למה הם הם לא באו לוועדה וקיבלו בוועדה?

מר נפתלי כהן: אני אענה לך.

מר איציק ציזר: בבקשה.

מר נפתלי כהן: יש אנשים שמגיעים לוועדה, וזה קורה שלא מביאים מסמכים, מרוב איך אומרים... וזה קורה להם.

מר איציק ציזר: שיביאו מסמכים. שיביאו מסמכים.

מר נפתלי כהן: אני חוזר ואומר. אני אתן לך דוגמא, אני מכיר מקרוב... להביא טופס... מביטוח לאומי. אני אומר לו 'יש פה מכשיר, תבוא לפה'. הוא לא יודע להפעיל את זה. אמרתי לו 'תבוא תיכנס'.

מר איציק ציזר: הבנתי. אז בגלל שהוא לא רוצה להביא, הוא יקבל 50% אוטומטית. מאוד הגיוני.

מר ישראל גל: אני רוצה להגיד מילה אחת, תנו לי לסכם. קודם כל, שאלה טובה שאל יהודה, ששאל מה היקף החובות האלה, במה מדובר. אז תדעו לכם שמדובר ב-24 מיליון ₪ שלא שולמו עד ה-31.12.14.

???: זה כולל ריבית פיגורים?

מר ישראל גל: כן. עד ה-31.12.14 ואחורה.
(מדברים ביחד)

מר ישראל גל: סליחה, חברים, תנו לי לדבר. שאלתם מה החובות שיכולים להוריד מהם 50%. יש כאלה שלא שילמו עד 2013 והיום משלמים את השוטף ומתווכחים בוועדת הנחות ומחיקות על התקופות האלה. ויש כאלה שגם לא שילמו עד היום ויצטרכו להשלים גם את 2015, 2016 ו-2017 מלא. כן, את זה הם יצטרכו לשלם. יש כאלה שמשלמים היום את השוטף, ויש להם חובות היסטוריים שהם עדיין נמצאים במחלוקת. כל אחד בסיטואציה האישית שלו. בכל הסיטואציה האישית הזאת, זה עומד על 24 מיליון ₪.

מר איציק ציזר: כמה אנשים זה, כמה משפחות זה? בערך.

מר ישראל גל: מאות רבות, אלפים.

מר איציק ציזר: אז מה אתה רוצה להגיד לי, שכל המאות האלו, לא ידעו

להביא טופס או משהו ולהגיע לוועדת הנחות?

מר ישראל גל: ציזר, אני לא מתווכח. אתה יכול להתנגד.

עו"ד אלונה בומגרטן: ישראל, אבל הריבית גם היא נשכנית.

מר ישראל גל: הריבית היא נשכנית. שלמה רוצה להגיד מילה 2 דקות.

מר יהודה מעיין: עוד שאלה קטנה, הכסף הזה צבוע? או שהמועצה יכולה

נגיד לעשות מזה עכשיו באופן תיאורטי בית כנסת?

מר ישראל גל: זה נכנס לשוטף, תודה.

מר איציק ציזר: נכנס להכנסה של העירייה.

מר ישראל גל: זה נכנס לשוטף.

מר יהודה מעיין: היא יכולה גם בית כנסת, למה לא? לא, בסדר. כל הזמן

אנחנו בונים בתי כנסת...

מר ישראל גל: דבר, שלמה, בקצרה.

מר מיכלס גיל: מה עם בית הכנסת הרפורמי?

עו"ד אלונה בומגרטן: מה זה מעניין אותנו.

מר שלמה בן עמרה: זו לא יוזמה של עיריית קרית אונו. זה משרד הפנים אמר טייק איט או ליב איט, אתה יכול לאשר או לא לאשר, זה פררוגטיבה.

מר מיכלס גיל: בסדר.

מר שלמה בן עמרה: אתה גם יכול להחליט שזה חל גם על מגורים וגם על עסקים, אתה יכול להחליט רק מגורים או רק מה שבא לך. זאת ההחלטה שלך. אנחנו המלצנו לא עסקים, כי עסקים זה באמת, אם עסק לא שילם עד 2014, מן הסתם הוא כבר לא קיים. אם הוא קיים היום ומשלם את השוטף, אין שום סיבה שאני אוותר לו על הקודם, כי זה עסק. לגבי אדם פרטי, יש לנו גם סטטיסטיקות של אחוזי גבייה. ככל שהשנים הולכות ומתיישנות, אחוזי הגבייה יורדים פלאים. אנחנו יורדים ל-7% גבייה, 5% גבייה לגבי שנים קודמות. כאשר ה-50% האלה נראים... איזושהי הנחה באמת, כשאתה מסתכל על ממוצע הגבייה מ-2014 ומטה, 50% זה ברכה. במיוחד כשאתה בא ודורש שישלמו 2015-. כי בדרך מי שחייב עד 2014, לא משלם גם עד היום, הרוב הגדול, המוחלט. כך שאם הם משלמים כבר 2015, 2016, 2017 – הרווחת את זה במלא. ובנוסף, 50% זה הרבה יותר מאחוז הגבייה הממוצע של כל האנשים האלה בהיסטוריה, זה כדאי. פשוט כדאי.

מר איציק ציזר: ואתה מלמד את האנשים עכשיו לא לשלם את 2017, 2018, 2019.

מר ישראל גל: אבל אנחנו הבנו את זה, ציזר. גם אם תגיד את זה 20 פעמים.

מר איציק ציזר: וב-2020 יקבלו 50% החזר.

גב' קניסטר כוכבה: מה שכן, בישיבתי עם ועדת ההנחות בארנונה, כן הדגשתי לא לחכות לצבירת חובות, אלא לעדכן וליידע את אותו תושב, ולעיתים תכופות לזמזם לו.

מר יעקובי ירון: מה, יכול להיות שהוא לא יודע?

גב' קניסטר כוכבה: יש מקרים שכן, לא מודיעים להם, ולא מקבלים התראות, אז אנחנו צוברים חובות. אני הנהגתי ואני דרשתי לבצע את המשימה הזאת. אני חושבת שזה לתועלת קופת העירייה.

גב' אתי כהן: זה הניב תוצאות?

מר ישראל גל: כן. תודה רבה, מי בעד?

עו"ד אלונה בומגרטן: ישראל, אל תשכח שזה גם ריבית מטורפת.

מר גדי לייכטר: מי בעד? בעד: דאלי, יעקובי, מיכלס, איילת, יהודה, שי, ליאת, אלונה, כוכבה, נפתלי וישראל. מי נגד? נגד, ציזר.

מר ישראל גל: מי נמנע?

מר גדי לייכטר: ציזר נגד ואתי נמנעת.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר אימוץ תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) תיקון מס' 3 התשע"ז 2017 על החייבים בגין מגורים בלבד.

בעד (11) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי,

כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, ליאת ארבל, שי דבורה,
יהודה מעיין, איילת דן.

נגד (1) איציק ציזר.

נמנע (1) אתי כהן.

מר ישראל גל: אנחנו רוצים לאחל לשלמה בהצלחה, הוא עוזב אותנו.

מר איציק ציזר: מה עם המחליף שלו?

מר ישראל גל: אין, יש עדיין מכרז, עוד לא הסתיים.

מר איציק ציזר: 3 חודשים לא מספיק להביא מחליף?

מר ישראל גל: מה לעשות, זה קשה. צריכים למצוא מישהו שייכנס
לנעליים שלו.

עו"ד אלונה בומגרטן: רגע, שלמה, למה?

מר מיכלס גיל: התעייף מאיתנו.

מר ישראל גל: שלמה, בהצלחה.

סיום הישיבה!

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. אישור צו הארנונה לשנת 2018.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר צו הארנונה לשנת 2018 כפי שהוגש על ידי אנשי המקצוע בתוספת לסיווג 209 המתייחס למכללות אקדמאיות יתווספו מכללות מכל סוג שהוא ומכללות ללימוד דת.

בעד (12) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטרן, ליאת ארבל, איציק ציזר, יהודה מעיין, אתי כהן, איילת דן.

נגד (0)

נמנע (1) שי דבורה.

החלטה: הוחלט פה אחד כי מועצת העיר מסמיכה את ראש העיר לפנות למשרדי הממשלה הרלוונטים בבקשה שלא להעלות את הארנונה ולהותירה כפי שהייתה.

בעד פה אחד.

2. אישור אימוץ תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) תיקון מס' 3 התשע"ז 2017 על החייבים בגין מגורים בלבד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות לאשר אימוץ תקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) תיקון מס' 3 התשע"ז 2017 על החייבים בגין מגורים בלבד.

בעד (11) ישראל גל, גיל מיכלס, ירון יעקבי, משה דאלי, כהן נפתלי, כוכבה קניסטר, אלונה בומגרטן, ליאת ארבל, שי דבורה, יהודה מעיין, איילת דן.

נגד (1) איציק ציזר.

נמנע (1) אתי כהן.

ישראל גל
ראש העירייה

גדי לייכטר
מנכ"ל העירייה